

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 marca 1958 r.

w sprawie świadczeń rentowych dla niesłusznie pozbawionych wolności inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin.

Na podstawie art. 58 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 59, poz. 286) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osobom, którym przyznano prawo do zaopatrzenia na podstawie obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r. przepisów o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, które po wyzwoleniu wskutek niesłusznego

pozbawienia wolności prawo to utraciły, przywraca się prawo do zaopatrzenia.

2. Przywrócenie prawa do zaopatrzenia następuje:

- 1) od dnia niesłusznego pozbawienia wolności, jeżeli w wyroku skazującym na pozbawienie wolności była orzeczona kara dodatkowa utraty praw publicznych;
- 2) za okres niesłusznego pozbawienia wolności, jeżeli w wyroku skazującym na pozbawienie wolności nie była orzeczona dodatkowa kara utraty praw publicznych.

§ 2. Świadczenia pieniężne należne za okres do dnia 30 listopada 1956 r. wypłaca się w wysokości przewidzianej w przepisach o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r. Od dnia 1 grudnia 1956 r. do osób, którym przywrócono prawo do zaopatrzenia, mają zastosowanie przepisy art. 48—56 dekreту z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 59, poz. 286).

§ 3. Jeżeli świadczenia pieniężne były wypłacane członkom rodziny osób, o których mowa w § 1, kwoty wypłacone członkom rodziny zalicza się na poczet należności przysługujących na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 4. 1. Prawo do świadczeń dla członków rodziny osoby niesłuszenie pozbawionej wolności ocenia się według przepisów obowiązujących w dniu śmierci tej osoby.

2. W razie śmierci osoby w czasie niesłusznego pozbawienia wolności warunek pozostawania na utrzymaniu ocenia się według stanu z dnia niesłusznego pozbawienia wolności.

§ 5. Świadczenia pieniężne wypłaca się na podstawie ważnego w dniu niesłusznego pozbawienia wolności orzeczenia uprawniającego do tych świadczeń. Jeżeli takim orzeczeniem jest orzeczenie inwalidzkiej komisji lekarskiej, wydane na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r., i orzeczenie to ustaliło stopień utraty zdolności zarobkowej do określonego terminu, świadczenia pieniężne wypłaca się na podstawie tego orzeczenia również po upływie tego terminu.

§ 6. 1. Przywrócenie prawa do zaopatrzenia następuje na wniosek osoby zainteresowanej po udowodnieniu faktu niesłusznego pozbawienia wolności dokumentami wydanymi przez władze sądowe lub prokuratorskie.

2. Władze sądowe lub prokuratorskie w każdym przypadku pozbawienia wolności w kraju udzielają na żądanie organu przyznającego rentę informacji, czy i przez jaki okres czasu trwało pozbawienie wolności, oraz wydają opinię, czy zachodzą przesłanki do uznania tego pozbawienia wolności za niesłuszne (§ 1).

3. Przy uznawaniu pozbawienia wolności za niesłuszne stosuje się odpowiednio przepis § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1956 r. w sprawie świadczeń rentowych dla osób niesłuszenie pozbawionych wolności (Dz. U. Nr 59, poz. 279).

4. Jeżeli niesłuszne pozbawienie wolności nie może być udowodnione w sposób podany w ust. 1 i 2, o uprawnieniach

wynikających z niniejszego rozporządzenia decyduje Minister Pracy i Opieki Społecznej.

§ 7. 1. Jeżeli wniosek o przywrócenie prawa do zaopatrzenia w przypadkach określonych w § 1 ust. 2 pkt 1 zostanie zgłoszony:

- 1) w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia albo
 - 2) w ciągu 6 miesięcy od dnia wydania orzeczenia stwierdzającego niesłuszne skazanie, o ile zostało ono wydane po dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia —
- należne świadczenia pieniężne wypłaca się od dnia pozbawienia wolności.

2. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, zostanie zgłoszony:

- 1) po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia albo
 - 2) po upływie 6 miesięcy od dnia wydania orzeczenia stwierdzającego niesłuszne skazanie, o ile zostało ono wydane po dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia —
- należne świadczenia pieniężne wypłaca się za okres nie dłuższy niż trzy miesiące wstecz od dnia zgłoszenia wniosku.

§ 8. 1. Jeżeli wniosek o przyznanie prawa do renty rodzinnej zostanie zgłoszony w przypadkach określonych w § 4.

- 1) w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia albo
 - 2) w ciągu 6 miesięcy od dnia wydania orzeczenia stwierdzającego niesłuszne skazanie, o ile zostało ono wydane po dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia —
- należne świadczenia pieniężne wypłaca się od dnia śmierci osoby pozbawionej wolności.

2. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, zostanie zgłoszony:

- 1) po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia albo
 - 2) po upływie 6 miesięcy od dnia wydania orzeczenia stwierdzającego niesłuszne skazanie, o ile zostało ono wydane po dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia —
- należne świadczenia pieniężne wypłaca się za okres nie dłuższy niż trzy miesiące wstecz od dnia zgłoszenia wniosku.

§ 9. 1. Świadczenia pieniężne należne na podstawie niniejszego rozporządzenia, a nie zrealizowane z powodu śmierci uprawnionego, przechodzą na pozostałego przy życiu małżonka oraz na dzieci, a w razie ich braku — kolejno: na wnuków, rodziców, dziadków i rodzeństwo.

2. Przejście uprawnień następuje pod warunkiem, że zmarły pozostawał na utrzymaniu tych osób bądź że osoby te pozostawały na utrzymaniu zmarłego.

3. Wypłata należnych świadczeń następuje na zasadach określonych w § 8.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz